

PSALMI DAVIDIS POENITENTIALES

ORLANDO

DI LASSO

KJ

Psalmi Davidis

Poenitentiales

Psalmy Dawidowe

Orlando di Lasso

Psalmy recytowane przez: KJ

Poezja i muzyka Tom 12.

Gdańsk 2013

Spis treści

Całość		
1. Psalmus Primus (6) Domine ne in furore tuo arguas me		
2. Psalmus secundus (32) Beati quorum remissae sunt iniquitates		
3. Psalmus tertius (38) Domine ne in furore tuo arguas me		
4. Psalmus Quatrus (51) Miserere mei Deus		
5. Psalmus Quintus (102) Domine exaudi orationem meam		
6. Psalmus Sixtus (130) De profundis		
7. Psalmus Septimus (143) Domine exaudi orationem meam		

Wstęp

Od ponad czterystu lat (mniej więcej od 1600 r.) na gruncie opery trwa spór, czy ważniejsza jest muzyka, czy słowo (tam: libretto). I nic nie zapowiada końca tego sporu. Natomiast od ponad 12 lat (licząc w lipcu 2021 r.) na gruncie przedsięwzięcia o tytule Poezja i muzyka nie ma wątpliwości, że ważniejsze jest słowo. I nic nie zapowiada, że to się zmieni. Wynika to z podstawowego założenia, że najpierw jest wiersz, który musi się spodobać. Dopiero potem dobierana jest muzyka, która w jakiś tam sposób ma korespondować z treścią wiersza. A więc: *prima le parole, dopo la musica*. Albo inaczej: na początku było słowo.

No i przysłała pora na wyjątek bardzo głęboki. Powodem powstania tego tomiku jest wyłącznie muzyka, która, gdy usłyszałem ją po raz pierwszy, wprawiła mnie w osłupienie. Teraz może już tak mocno nie działa (siła przyzwyczajenia), ale nie mam wątpliwości, że to są moje częstotliwości. Mój zaplanowany i energiczny dzień podszyty jest jednak melancholią.

Wspomniana głębokość wyjątku wynika stąd, że tekst dla mnie nie liczy się tu w ogóle. Co więcej, mnie się ten tekst wręcz nie podoba. Ja się z nim nie utożsamiam. Jest wręcz przeciwnie, bo:

- 1) nie zwracam się o pomoc do żadnego boga na górze czy gdziekolwiek indziej;
- 2) nie cenię sobie uzalania się nad własnym losem, słabością, pechem itp.;
- 3) nie życzę sobie wytracenia wszystkich moich wrogów.

Jedynym pożytkiem tego tekstu jest dla mnie możliwość obcowania z łaciną.

Oczywiście, zdaję sobie sprawę z tego, że jeśli spojrzeć na genezę tej fascynującej muzyki, to jej źródłem jest słowo. Wracamy w ten sposób do zasady: *prima le parole*. Tyle że sądzę, iż wartość tej muzyki wyraźnie przewyższa wartość tekstu. I nie zmienia tej oceny skądinąd ważne spostrzeżenie, że ten hebrajski tekst, to najstarsza jak dotąd poezja użyta w przedsięwzięciu o tytule Poezja i muzyka. Tekst wzięłem z Biblii Tysiąclecia.

1. Psalmus Primus (6) Domine ne in furore tuo arguas me

<p>Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.</p> <p>(1:37) Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum; sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.</p> <p>(3:24) Et anima mea turbata est valde; sed tu, Domine, usquequo?</p> <p>(4:49) Convertere, Domine, et eripe animam meam; salvum me fac propter misericordiam tuam.</p> <p>(6:11) Quoniam non est in morte qui memor sit tui; in inferno autem quis confitebitur tibi?</p> <p>(7:23) Laboravi in gemitu meo; lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrimis meis stratum meum rigabo.</p> <p>(10:10) Turbatus est a furore oculus meus; inveteravi inter omnes inimicos meos.</p> <p>(11:06) Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem, quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.</p> <p>(12:20) Exaudivit Dominus deprecationem meam; Dominus orationem meam suscepit.</p> <p>(13:22) Erubescant, et conturbentur vehementer, omnes inimici mei; convertantur, et erubescant valde velociter.</p> <p>(14:20) Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen</p>	<p>Nie karć mnie, Panie, w swym gniewie i nie karz w swej zapalczywości.</p> <p>Zmiłuj się nade mną, Panie, bom słaby; ulecz mnie, Panie, bo kości moje strwożone</p> <p>i duszę moją ogarnia wielka trwoga; lecz Ty, o Panie, jakże długo jeszcze...?</p> <p>Zwróć się, o Panie, ocal moją duszę, wybaw mnie przez Twoje miłosierdzie,</p> <p>bo nikt po śmierci nie wspomni o Tobie: któż Cię wychwala w piekle?</p> <p>Zmęczyłem się moim jękiem, płaczem obmywam co noc moje łóżę, posłanie moje skrapiam łzami.</p> <p>Od smutku oko moje mgłą zachodzi, starzeję się z powodu wszystkich mych wrogów. Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy zło czynicie, bo Pan usłyszał głos mojego płaczu;</p> <p>Pan usłyszał moje błaganie, Pan przyjął moją modlitwę.</p> <p>Niech się wszyscy moi wrogowie zawstydzą i bardzo zatrwożą, niech odstąpią i niech się zawstydzą!</p>
---	---

2. Psalmus secundus (32) Beati quorum remissae sunt iniquitates

<p>Beati quorum remissae sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.</p> <p>(1:24) Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.</p> <p>(2:34) Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die.</p> <p>(3:53) Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua, conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.</p> <p>(5:12) Delictum meum cognitum tibi feci, et injustitiam meam non abscondi.</p> <p>(6:25) Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino; et tu remisisti impietatem peccati mei.</p> <p>(7:50) Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno.</p> <p>(8:52) Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.</p> <p>(10:08) Tu es refugium meum a tribulatione quæ circumdedit me; exultatio mea, erue me a circumdantibus me.</p> <p>(11:22) Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradieris; firmabo super te oculos meos.</p> <p>(12:32) Nolite fieri sicut equus et mulus; quibus non est intellectus.</p> <p>(13:20) In campo et freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.</p> <p>(14:14) Multa flagella peccatoris; sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.</p> <p>(15:30) Lætamini in Domino, et exultate, justi; et gloriamini, omnes recti corde.</p> <p>(16:20) Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen</p>	<p>Szczęśliwy ten, komu została odpuszczona nieprawość, którego grzech został odpuszczony</p> <p>Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje winy, w którego duszy nie kryje się podstęp. Póki milczałem, schnęły kości moje, wśród codziennych mych jęków.</p> <p>Bo dniem i nocą ciążyła nade mną Twa ręka, język mój ustawał jak w letnich upałach.</p> <p>Grzech mój wyznałem Tobie i nie ukryłem mej winy.</p> <p>Rzekłem: «Wyznaję nieprawość moją wobec Pana», a Tyś darował winę mego grzechu.</p> <p>Toteż każdy wierny będzie się modlił do Ciebie w czasie potrzeby.</p> <p>Choćby nawet fale wód uderzały, jego nie dosięgną.</p> <p>Tyś dla mnie ucieczką: z ucisku mnie wyrwiesz, otoczysz mnie radościami ocalenia.</p> <p>«Pouczę cię i wskażę drogę, którą pójdiesz; umocnię moje spojrzenie na tobie.</p> <p>Nie bądźcie bez rozumu niczym koń i muł:</p> <p>tylko wędzidłem i uzdą można je okiełznać, nie zbliżą się inaczej do ciebie».</p> <p>Liczne są boleści grzesznika, lecz łaska ogarnia ufających Panu.</p> <p>Cieszcie się sprawiedliwi i weselcie w Panu, wszyscy o prawym sercu, wznóście radosne okrzyki</p>
---	--

3. Psalmus tertius (38) Domine ne in furore tuo arguas me

Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripas me.
(0:53) Quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi: et confirmasti super me manum tuam.
(2:05) Non est sanitas in carne mea a facie irae tuae: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
(3:35) Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum: et sicut onus grave gravatae sunt super me.
(5:00) Putruerunt, et corruptae sunt cicatrices meae: a facie insipientiae meae.
(5:53) Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar.
(7:24) Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
(8:28) Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
(9:28) Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus.
(10:55) Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.
(12:32) Amici mei, et proximi mei: adversum me appropinquaverunt, et steterunt.
(13:17) Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: et vim faciebant, qui quaerebant animam meam.
(14:40) Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
(15:41) Ego autem tamquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum.
(16:32) Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones.
(17:20) Quoniam in te Domine speravi: tu exaudies Domine Deus meus.
(18:07) Quia dixi, ne quando supergaudeant mihi inimici mei: et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.
(19:19) Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
(20:14) Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: et cogitabo pro peccato meo.
(21:27) Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt, qui oderunt me inique.
(22:24) Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.
(23:25) Non derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me.
(24:23) Intende in adiutorium meum: Domine Deus salutis meae
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. A.

Nie karć mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie karz mnie w Twej zapalczywości!
Utkwiły bowiem we mnie Twoje strzały i ręka Twoja zaciążyła nade mną.
Nie ma w mym ciele nic zdrowego na skutek Twego zagniewania, nic nietkniętego w mych kościach na skutek mego grzechu.
Bo winy moje przerosły moją głowę, gnioła mnie jak ciężkie brzemię.

Cuchną, ropieją me rany na skutek mego szaleństwa.
Jestem zgnębiony, nad miarę pochylony, przez cały dzień chodzę smutny.
Bo ogień trawi moje łądzwie i w moim ciele nie ma nic zdrowego.
Jestem nad miarę wyczerpany i złamany; skowyczę, bo jęczy moje serce.
Przed Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie i moje wzdychanie nie jest przed Tobą ukryte.
Serce się me we mnie trzepoce: moc mnie opuściła, zawodzi nawet światło moich oczu.

Przyjaciele moi i bliscy stronią od mojej choroby i moi bliscy stoją z daleka.
Ci, którzy czyhają na moje życie, zastawiają sidła,

ci, którzy źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały dzień obmyślają podstępny.
A ja nie słyszę - jak głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera.

I stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma w ustach odpowiedzi.
Bo Tobie ufam, o Panie! Ty odpowiesz, Panie, Boże mój!
Mówię bowiem: «Niech się ze mnie nie cieszą; gdy moja noga się chwieje, niech się nie wynoszą nade mnie!»
Bo jestem bardzo bliski upadku i ból mój jest zawsze przede mną.
Ja przecież wyznaję moją winę i trwożę się moim grzechem.
Lecz silni są ci, co bez powodu mi się sprzeciwiają, i liczni, którzy oszczerczo mnie nienawidzą.
Ci, którzy złem odpłacają za dobro, za to mi grożą, że idę za dobrem.

Nie opuszczaj mnie, Panie, mój Boże, nie bądź daleko ode mnie!
Spiesz mi na pomoc, Zbawienie moje - o Panie

4. Psalmus Quatrus (51) Miserere mei Deus

Miserere mei Deus: secundum magnam misericordiam tuam.
Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
Asperges me Domine hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealabor.
Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne proicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi laetitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: et exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses, sacrificium dedissem utique: holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, et humiliatum Deus non despicias.
Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: ut aedificentur muri Hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta: tunc inponent super altare tuum vitulos.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia

Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego!
Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną.
Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie.
Oto zrodzony jestem w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka.
Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie, naucz mnie tajników mądrości.
Pokrop mnie hizopem, a stanę się czysty, obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.
Spraw, bym usłyszał radość i wesele: niech się radują kości, któreś skruszył!
Odwróć oblicze swe od moich grzechów i wymaż wszystkie moje przewinienia!
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnow w mojej piersi ducha niezwyciężonego!
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego!
Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ochoczym!
Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich i nawrócą się do Ciebie grzesznicy.
Od krwi uwolnij mnie, Boże, mój Zbawco: niech mój język sławi Twoją sprawiedliwość!

Otwórz moje wargi, Panie, a usta moje będą głosić Twoją chwałę.
Ty się bowiem nie radujesz ofiarą i nie chcesz całopaleń, choćbym je dawał.
Moją ofiarą, Boże, duch skruszony, nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i kruszonym.
Panie, okaż Syjonowi łaskę w Twej dobroci: odbuduj mury Jeruzalem!
Wtedy będą Ci się podobać prawe ofiary, dary i całopalenia, wtedy będą składać cielce na Twoim ołtarzu

5. Psalmus Quintus (102) Domine exaudi orationem meam

Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat.
Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

(1:53) In quacumque die invocavero te: velociter exaudi me.

(2:37) Quia defecerunt sicut fumus, dies mei: et ossa mea sicut gremium aruerunt.

Percussus sum, ut faenum, et aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

(4:28) A voce gemitus mei: adhaesit os meum carni meae.

(5:09) Similis factus sum pelicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

(6:15) Vigilavi: et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et qui laudabant me, adversum me iurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam: et potum meum cum fletu miscebam.

A facie irae et indignationis tuae: quia elevans allisisti me.

(9:42) Dies mei sicut umbra declinaverunt: et ego sicut faenum arui.

Tu autem Domine in aeternum permanes: et memoriale tuum in generatione, et generationem.

(11:18) Tu exurgens Domine misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

(12:24) Quoniam placuerunt servis tuis lapides eius: et terrae eius miserebuntur.

(13:22) Et timebunt gentes nomen tuum Domine: et omnes reges terrae gloriam tuam.

Quia aedificavit Dominus Sion: et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium: et non sprexit precem eorum.

Scribantur haec in generatione altera: et populus qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de caelo in terram aspexit.

(17:32) Ut audiret gemitus conpeditorum: ut solveret filios interemptorum.

Ut annuncient in Sion nomen Domini: et laudem eius in Hierusalem.

(18:53) In conveniendo populos in unum: et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suae: paucitatem dierum meorum nuncia mihi.

(20:43) Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generatione, et generationem anni tui.

Panie, słuchaj modlitwy mojej, a wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie!

Nie kryj przede mną swego oblicza w dniu utrapienia mojego! Nakłoń ku mnie Twego ucha:

w dniu, w którym Cię wołam, szybko mnie wysłuchaj!

Dni bowiem moje jak dym znikają, a kości moje płoną jak w ogniu.

Moje serce wysycha spalona jak trawa, zapominam nawet o spożyciu chleba.

Od głosu mojego jęku moje kości przywarły do skóry.

Jestem podobny do kawki na pustyni, stałem się jak sowa w ruinach.

Czuwam i jestem jak ptak samotny na dachu.

Każdego dnia znieważają mnie moi wrogowie, srożąc się na mnie przeklinają moim imieniem. Albowiem jak chleb jadam popiół i z płaczem mieszam mój napój,

na skutek oburzenia Twego i zapalczywości, boś Ty mnie podniósł i obalił.

Dni moje są podobne do wydłużonego cienia, a ja usycham jak trawa.

Ty zaś, o Panie, na wieki zasiadasz na tronie, a imię Twoje [trwa] przez wszystkie pokolenia.

Powstaniesz i okażesz litość Syjonowi, bo czas już, byś się nad nim zmiłował, bo nadszedł czas

Twoi bowiem słudzy miłują jego kamienie i użalają się nad jego gruzami.

Narody będą się bały imienia Pańskiego, i wszyscy królowie ziemi - Twej chwały,

bo Pan odbuduje Syjon i ukaże się w swej chwale,

przychyli się ku modlitwie opuszczonych i nie odrzuci ich modłów.

Należy to spisać dla pokolenia, co przyjdzie, a lud, który zostanie stworzony, niech wychwala Pana!

Bo Pan wejrzał z wysokiego przybytku swojego, popatrzył z nieba na ziemię,

aby usłyszeć jęki pojmanych,

aby skazanych na śmierć uwolnić,

by imię Pańskie głoszone na Syjonie i Jego chwałę w Jeruzalem,

kiedy zgromadzą się razem narody i królestwa, by służyć Panu.

Siła moja w drodze ustała, dni moje uległy skróceniu.

Nie zabieraj mnie w połowie moich dni: Twoje lata trwają poprzez wszystkie pokolenia.

Initio tu Domine terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt caeli.
Ipsi peribunt, tu autem permanes: et omnes sicut vestimentum veterescent.
Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.
Filii servorum tuorum habitabunt: et semen eorum in saeculum dirigetur
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia

Ty niegdyś założyłeś ziemię i niebo jest dziełem rąk Twoich.
Przeminą one, Ty zaś pozostaniesz. I całe one jak szata się zestarzeją:
Ty zmieniasz je jak odzienie i ulegają zmianie, Ty zaś jesteś zawsze ten sam i lata Twoje nie mają końca.
Synowie Twoich sług będą mogli osiąść na stałe i potomstwo ich będzie trwało wobec Ciebie

6. Psalmus Sixtus (130) De profundis

De profundis clamavi ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuae intendentes: in vocem deprecationis meae.
Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniquitatibus eius.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, o Panie, słuchaj głosu mego!
Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu!
Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi?
Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Cię otaczano bojaźnią.
W Panu pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza: oczekuję na Twe słowo. Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy świtu.
Niech Izrael wygląda Pana.
U Pana bowiem jest łaskawość i obfite u Niego odkupienie.
On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów

7. Psalmus Septimus (143) Domine exaudi orationem meam

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua, exaudi me in tua iustitia.
Et non intres in iudicium cum servo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.
Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terra vitam meam.
Collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi: et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: et in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus.
Non avertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speravi.
Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te levavi animam meam.
Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum Domine vivificabis me in aequitate tua.
Educes de tribulatione animam meam: et in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego servus tuus sum.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia

Usłysz, o Panie, moją modlitwę, przyjm moje błaganie w wierności swojej, wysłuchaj mnie w swej sprawiedliwości!
Nie pozывaj na sąd swojego sługi, bo nikt żyjący nie jest sprawiedliwy przed Tobą.
Albowiem nieprzyjaciel mnie prześladowa: moje życie na ziemi powalił, pogrążył mnie w ciemnościach <jak dawno umarłych>. A we mnie duch mój omdlewa, serce we mnie zamiera.
Pamiętam dni starodawne, rozmyślałam o wszystkich Twoich dziełach, rozważam dzieła rąk Twoich.
Wyciągam ręce do Ciebie; moja dusza pragnie Ciebie jak zeschła ziemia.
Prędko wysłuchaj mnie, Panie, albowiem duch mój omdlewa.
Nie ukrywaj przede mną swego oblicza, bym się nie stał podobny do tych, co schodzą do grobu. Spraw, bym rychło doznał Twojej łaski, bo w Tobie pokładam nadzieję.
Oznajmij, jaką drogą mam kroczyć, bo wznoszę do Ciebie moją duszę.
Wybaw mnie, Panie, od moich wrogów, do Ciebie się uciekam. Naucz mnie czynić Twą wolę, bo Ty jesteś moim Bogiem.
Twój dobry duch niech mnie prowadzi po równej ziemi. Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, zachowaj mię przy życiu; w swej sprawiedliwości wyprowadź mnie z utrapień! A w swojej łaskowości zniszcz moich wrogów i wytrać wszystkich, którzy mnie dręczą, albowiem jestem Twoim sługą